

Očajni građani satima čekaju u redu za lek

26.12.2014 | alo | Snežana Ivaneža

Ispred apoteke na Vračaru svaki dan ljudi stoje satima u redu. Kolona besnih i ogorčenih svih uzrasta. Čekaju, spojila ih je ista muka, svi su na neki način oboleli i svima treba lek. Ali ne bilo kakav, nego jeftiniji, jer njihova primanja ne mogu da podnesu taj „luksuz“ da kupe sve lekove i hranu u jednom mesecu.

Red bude dugačak i po 30 metara | Foto: Aleksandar Stanković

Bolest i muka ne biraju uzrast. Na pitanje naših reportera od kada čekaju u redu, jedan čovek se izdvojio iz mase i besno doviknuo: „Od devedesetih.“ U masi tajac, pa nagli napad smeha, kao da prisustvuju najvećoj komediji. Ni oni nisu sigurni čemu su se nasmejali.

- Ovo je odraz kupovne moći i rada Ministarstva zdravlja - priča dekica koji je doputovao čak iz Borče kako bi prištedeo ono malo penzije što mu je ostalo. Kaže da bi valjalo da mu ostane za unučiće i dodaje:

- Red bude dugačak i po 30 metara, ovo naroda što sada ima je smešno. Velika je to muka, znate, kada morate za lek da čekate satima.

Kažu da dolaze redovno, pošto apoteka radi i nedeljom, a neki stižu dva sata pre otvaranja. Žena koja se raspravljala sa čovekom ispred o tome ko je na redu besno dovikuje.

- Ne pitajte koliko je jeftinije, nego kolika mi je plata. Pritom sam invalid, jedva imam i za ovo - tvrdi ova žena.

Na klupama koje su naslonjene na apoteku sede uglavnom najstariji i najnemoćniji. Objašnjavaju da je ovde jeftinije za sve, a ne samo za penzionere, i da uvek ima lekova koji im trebaju.

- Još samo jedna apoteka u Beogradu ovako radi, zato su gužve ovolike, a možda je takvo stanje u Srbiji generalno, nemaština, pa dolaze sa svih strana - kaže baka koja je došla sa unukom.

Isplati se čekati pola dana

Specijalne ponude, promocije, dodatni popusti i pokloni lekova, zbog toga ljudi dolaze nekoliko sati pre otvaranja kako bi čekali u redu i posle toga ne žale da tu provedu pola dana. Srodili su se, već znaju napamet ko im stiže, ko nije došao ove nedelje, ko će biti tu već sledećeg dana. Znajū i ko od čega boluje i kolika su im primanja. Samo ne znaju kada će doći bolji dani.

- Meni znači i kad pet odsto manje platim, a kamoli 20. Piše na ulazu koliko su lekovi danas jeftiniji. Isplati se doći, pa i da čekam pola dana. Penzija koju primam nije dovoljna da pokrije sve troškove, pa moram da se snalazim - kaže žena, a oči joj se pune suzama. U ovu apoteku dolazi dva puta mesečno i dodaje da, kada bi bila primorana da dolazi više puta, bilo bi vredno čekati svaki put zbog takvih popusta.